

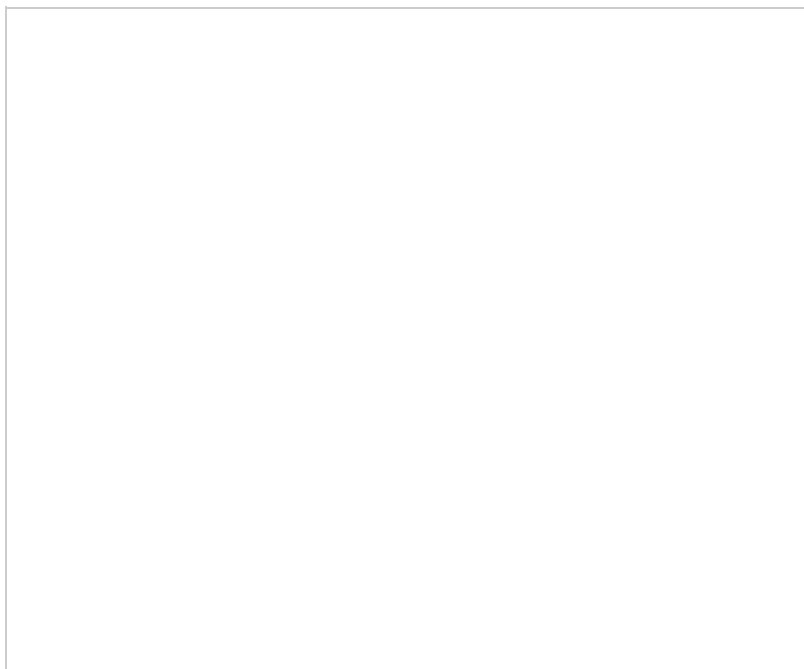

Ihmeitä mayojen mailla

21.3.2024 6.00

Tammikuisten pakkasten paukuessa ja pyryn pölytessä pahimmillaan, otin kaverini kanssa äkkilähdön Meksikon Playa del Carmeniin. Saimme kahden viikon aurinkoruiskeemme edullisesti, ja vaikka reissu olisi ollut hieman kalliimpikin, olisi hinta-laatusuhde ollut kohdallaan.

TEKSTI ja KUVAT: SANNA PIAZZA

Vastoin ennakkoluuloja, oli kohde siisti, turvallinen ja sää suomalaisille kyllin lämmin. Luulenko, että Meksikosta puhuttaessa ajatukset yleensä karkaavat elokuvista ja televisiosta tuttuihin, levottomina esitettyihin rajaseutuihin ja miljoonakaupunki Mexico Cityyn. Pohjois-amerikkalaisten suosimalla Jukatánin niemimaalla on kuitenkin siistiä, kaupustelu hillittyä sekä retkipalvelut ja -kohteet on järjestetty turvallisuuskysymykset huomioon ottaen.

Ilma oli enimmäkseen aurinkoinen lämpötilan kohotessa päivittäin lähelle +30 Celcius-astetta. Parina päivänä oli hieman harmaampaa ja satoikin niukasti, mutta lämpötila pysyi korkeana, joten sää ei menoa haitannut.

Muita matkailijoita oli sopivasti eli vähänlaisesti. Millaista lienee tungeksia muinaismuistoilla ja nähtävyyksillä sesonkina, kun elohopea kohoaa kohti + 50 astetta. Matkalle kohti mayojen maita en myöskään lähtisi jenkkinuorison *spring breakin* aikaan, mutta bailuhengestä nauttivalle se saattaisi olla mieleen jäävä kokemus. Suomalaisille tutummista talvilomakohteista poiketen eurooppalaisia matkailijoita oli vain kourallinen, mikä osaltaan lisäsi kohteen eksoottisuutta.

Espanjan sanakirja kannattaa ottaa mukaan ja käyttää pientäkin sanavarastoa, jonka espanjaksi taitaa. Matkailusta elantonsa saavat ihmiset puhuvat jonkin tasoista englantia ja italialakin pääsi usein pitkälle. Paikalliset vaihtoivat innokkaasti tietoja omasta maastaan ja kaukaisesta Suomesta. Tulimme hyvin juttuun, kun molemmat osapuolet halusimme ymmärtää toisiamme ja kun pyysin keskustelukumppania puhumaan hiukan hitaammin.

Eurooppalaisia matkailijoita oli vain kourallinen, mikä osaltaan lisäsi kohteen eksoottisuutta.

Riviera Maya suorastaan pursuaa ihania, kohtuuhintaisia ja lähes ainutlaatuisia päiväretkikohteita. Kansainvälisten retkien autokukset eivät välttämättä ole kovin kielitaitoisia, mutta jokaisessa kohteessa oli mahdollista saada opastus ainakin viidellä eri kielellä. Kohtaamamme paikallisoppaat Chichen Itzán ja Tuluminkin tempppelialueilla olivat kokeneita tietopankkeja ja heidän englantinsa sujuvaa. Chichen Itzá kääntyy suomeksi kutakuinkin itza-heimon kaiivot. Tuollaisessa luonnonkaivossa, *cenotessa* tuli meidänkin polskittua.

Ratsasturetki upealla valkohiekkaisella rannalla, meren lainehtiessä vieressä, oli juuri sitä mitä talven kangistama keho ja sielu kaipasivat. Snorklaaminen Cozumelin saaren edustan koralliriutoilla oli sukeltamisen juhlaa väriiloiston ja elävän luonnon keskellä. Xelhan luonnonpuistoalue oli kaunis ja ehdottomasti meidän vesipetojen ja herkkusuiden mieleen. Sisäänpääsylippu sisälsi mahdollisuuden syödä ja juoda alueen monissa ravintoloissa niin paljon kun halusi. Xelhassa näin myös elämäni ensimmäiset merilehmät livenä. Olivat muuten suuria!

Playa del Carmenin ranta on leveä ja siisti, vaikka osa siitä olikin kunnostuksen alla. Palveluja oli riittävästi, eikä rantakaupustelua lainkaan. Rannan baareista tyylikkäimpänä, mutta rennoimpana jäi mieleen Royal Cannibal, jonka edustalta oli hyvä pulahtaa uimaan. Hintataso oli korkea niin rannalla kuin matkailijoiden suosimalla Fift Avenuen ympäristön ravintoloissakin. Suosimmekin hieman syrjemmällä sijaitsevia ruokapaikkoja. Herkuttelimme pari kertaa Calle 12 -bailukadun alkupäässä sijaitsevassa merenantiimiin erikoistuneessa Blue Lobsterissa. Kalleus on suhteellinen käsite, Suomesta ei sellaisia herkkuja usein saa, edes tuoreena ja Playa del Carmenin herkkujen hinta jäi joka tapauksessa alle Helsingin ravintolahintojen.

Bailukadun drum´n´bass -musiikkia täysillä soittavat lounge-baarit olivat yöelämän sydän ja ystäväni Hannan mieleen. Itselleni kakofonia oli hiukan liikaa ja koin myös, että yön pimeydestä kumpusi työntekijöiden mieliin halu hujata matkailijoita. Hanna bailaisi ja itse heräsin aamuvaihaisella lukemaan kaikkia niitä kirjoja, joista syksyn kuluessa en ollut ehtinyt kotona nautiskella. Keskustahotellissamme oli yhtä rauhallista kuin oli mölyä baarikadulla.

Mikään shoppailijan paratiisi Playa del Carmen ei mielestäni ollut, mutta oikeastaanhan sekin on lomailijalle vain helpotus. Avokadoja sain syödä kyllikseni ja kortitkin tulivat perille, kun reissusta oli kulunut vasta kuukausi.

Tervemenoa Meksikoon!

Chichen Itza on Meksikon kuuluisin Maya-temppeli.
Kuva: Daniel Stöckli

